

De missie van Payam Partovi

Als kind ving hij vlinders om ze weer door te verkopen, later handelde hij in auto's en nu heeft hij grote plannen voor de ontwikkeling van woningen in het stationsgebied van Heerhugowaard. Maar voor de als kind uit Iran gevluchte Payam Partovi (37) draait het zeker niet alleen om het maken van winst. „Ik wil graag iets terugdoen voor de mensen die het nodig hebben.”

Het geluid van de bommen die insloegen in en om de Iraanse hoofdstad Teheran staat hem nog bij als de dag van gisteren. „Iran was in oorlog met Irak. Constant gingen er sirenes af. Ook in het gebied waar ons appartement zich bevond, werden torens getroffen door bommen”, zegt Payam, die desondanks vooral fijne herinneringen heeft aan zijn jeugd. Iets wat hij vooral toeschrijft aan de warme band met zijn vader en moeder.

Vlinders

„Ik herinner me nog goed dat ik als kind vaak naar buiten ging met mijn netje om vlinders te vangen. Je hebt daar de meest prachtige vlinders. Als ik dan in mijn kamer was, liet ik ze vrij. En als ze dood gingen, verkocht ik ze. Ik word nog steeds blij als ik vlinders zie.”

Toen hij zeven jaar oud was, vluchtte het gezin - vader, moeder en twee kinderen - naar het buiten-

land. „Dat had vooral te maken met de oorlog.”

Het gezin vluchtte eerst naar Turkije. „Van daaruit wilden we eigenlijk naar Amerika, maar dat was veel duurder. Mijn ouders moesten hun hele hebben en houwen verkopen. En we hoorden dat het hier fijn en goed was.”

Noord-Scharwoude

Vier dagen verbleef het gezin op Schiphol. Na vervolgens te zijn ondergebracht in azc's in Nunspeet en Venlo werd het gezin na negen maanden ondergebracht in Noord-Scharwoude. „Het lot heeft ons daar gebracht”, zegt Payam. „We behoorden tot de eerste vluchtelingen in Langedijk. We zijn supergoed opgevangen.”

Vanwege zijn taalachterstand werd Payam enkele klassen teruggezet, maar na een jaar sprak hij al goed Nederlands. „Volgens mijn Cito-uitslag kon ik naar het vwo, maar mijn interesse lag niet bij leren.” Hij wilde vooral knikkeren. „Ik wilde altijd winnen. Ik ging echt niet naar huis voordat ik gewonnen had.”

Op het voortgezet onderwijs kon Payam zijn draai niet vinden. „Ik was ouder dan de andere kinderen in de klas. Ik spijbelde veel. Ik knapte in die tijd veel oude fietsen en brommers op. Die verkocht ik. Toen ik 15 was, had mijn moeder haar auto in onderhoud bij een kleine garage. Ze smeekte de eigenaar of ik daar niet een dagje kon

komen werken. Het was een oude bollen-schuur met twee bruggen, maar er ging een wereld voor me open. Ik begon met vegen, maar mocht steeds meer doen. Remblokken lassen, hele motorblokken eruit halen. Mijn ouders waren vooral blij dat er iets was waar ik blij van werd.”

Sloopauto's

„Mijn eerste auto heb ik op de sloop gekocht. Een Peugeot 205 met een kapotte brandstofpomp voor 100 euro. Ik heb elders voor een euro een brandstofpomp van een andere auto afgesloopt en heb de auto opgeknapt. Op Marktplaats verkocht ik 'm voor 700 euro. Dat

gaf zo'n kick. Van dat geld ben ik toen vijf andere sloopauto's gaan kopen.”

Het duurde niet lang voordat Payam voor zichzelf ging beginnen. „Op mijn 19e huurde ik een schuur bij een boer in Sint Pancras. Mijn vader raadde het mij af. Hij was bang dat ik failliet zou gaan. Ik knapte zeven of acht auto's in de week op. Alles wat ik verdiende, stak ik in nieuwe voorraad.” Onder de naam Discount Cars begon hij op bedrijventerrein De Zandhorst in Heerhugowaard in een groter pand en vervolgens naar een pand aan de Marconistraat. „Ik had daar op mijn 22e al honderd auto's staan in het goedkope segment.”

Op een gegeven moment kocht hij met financiering van de Rabobank een cengezinswoning in Alkmaar. „Daar heb ik zes kamers in laten maken. Ik wilde daar mensen onderbrengen die dringend een dak boven hun hoofd nodig hadden. Er woonden daklozen en ook ex-verslaafden die hun leven weer op de rit probeerden te krijgen. Na een jaar ging ik weer naar de bank voor een tweede woning en dat ging zo door in de jaren daarna. Op een gegeven moment ben ik benaderd door de gemeente Alkmaar. Zij wilden mensen bij mij onderbrengen.”

„Toen in 2017 de kamerverhuur werd verboden, ben ik de huizen

aan gezinnen gaan verhuren. Ik heb later meerdere studio's gebouwd in De Schakel en De Snackerij in Heerhugowaard.”

Showroom

In de loop der jaren kocht Payam veel bedrijfspanden op. Ook deze werden dan weer opgesplitst in meerdere panden. En toen hij 26 jaar was, huurde hij de showroom van Suzuki dealer Jonker voor zijn autohandel en doopte die om in Jonkheer Auto's. „Ik vond het een droomlocatie. Van een bollen-schuur naar zo'n showroom. Dan heb je het wel gemaakt.” Vier jaar later kocht hij het pand achter het station van Heerhugowaard.

Het stationsgebied is in beeld voor de bouw van duizenden woningen. En Payam is inmiddels met zijn Novi Group één van de grotere grondbezitters. Op de hoek van de Nijverheidsstraat en Zuidtangent staat het voormalige pand van Feenstra. Samen met partners Eichholtz en Ludwig wil hij hier vanaf volgend jaar 194 appartementen realiseren.

Het gebied waar nu De Snackerij, De Schakel en Jonkheer Auto's staan, wil hij op den duur ook ontwikkelen. „Ik wil hier een nieuw stukje Heerhugowaard creëren met woningen, maar ook met winkels, kantoorruimtes en leuke horecavoorzieningen. Er moet reuring komen rondom het station.”

Sociale woningen

„Ik werk nu aan zes verschillende projecten. In de Spiegelstraat in Alkmaar wordt volgend jaar een woontoren met acht appartementen opgeleverd en aan de Handelskade in Noord-Scharwoude hoop ik volgend jaar te beginnen met de bouw van negen appartementen. Verder wil ik in de buurt van het azc in Heerhugowaard tachtig sociale woningen bouwen.”

Tussen al het werken door leerde hij op zijn 27e zijn vrouw Raquel kennen. „Pas drie jaar nadat we elkaar hadden ontmoet, hadden we onze eerste date. Ik was zo gefocust op mijn werk. Daarna ging het snel. Er ging een wereld voor mij open toen mijn eerste kind werd geboren. Ik ben een echte familieman geworden en heb inmiddels

vier jongens. Ik werk nu iets minder. Woensdag is papadag.”

Hoewel hij toen al een gezin had, stapte Payam enkele jaren geleden in de voormalige Waerdse Tempel. „Ik ging daar als 18-jarige uit en vond het een gaaf pand. Toen het op de veiling kwam, heb ik er heel veel energie in gestoken om het te kopen. Ik wilde er feesten geven en dat hebben we twee jaar lang ook gedaan. Ik had echter niet veel ervaring in de horeca. Het personeelsverloop was groot. Ik heb me hierin vergist. Ik had een drukke baan met vier kinderen. En dan werkte ik 's avonds nog in de Waerdse Tempel. Ik ging er bijna aan onderdoor. Ik stapte uit de exploitatie en mijn compagnon ging nog door. Ik heb er wel veel van geleerd en veel mensen leren kennen. Vorig jaar wilde ik het nog een kans geven door samen te werken met Roland Hogenelst (horecacycoon; red.), maar dat ging niet door vanwege de coronacrisis. Toen heb ik besloten om het te verkopen.” Inmiddels is het complex verkocht.

Wie denkt dat Payam nu op zijn lauweren gaat rusten heeft het mis. De komende jaren wil hij met de Novi Group in heel Nederland vastgoedprojecten ontwikkelen. Hij hoopt dat zijn zoons zijn missie voortzetten, maar bovenal hoopt hij dat ze, net als hij, gaan voor hun passie. „Ik geloof in passie. Het maakt mij niet uit wat ze gaan doen, als ze het maar leuk vinden.”

Roel van Leeuwen

Payam Partovi bekijkt een van de vele bouwprojecten waar hij mee bezig is. FOTO ERNA FAUST

Achtergrond Payam Partovi

Payam Partovi werd geboren in Iran en kwam op zijn zevende naar Nederland. Nadat hij een bloeiende autohandel had opgebouwd, begon hij een carrière als vastgoedontwikkelaar. Zo beschikt hij onder meer in het stationsgebied van Heerhugowaard over enkele locaties waarop hij woningen wil realiseren.

Dit moet op de plek van het Feenstragebouw verschijnen. ILLUSTRATIE NOVI GROUP

Een complex aan de Spiegelstraat in Alkmaar. ILLUSTRATIE NOVI GROUP

Appartementencomplex aan de Handelskade. ILLUSTRATIE NOVI GROUP